

פרשת תזריע

אדם כי יהיה בעור בשר שאת או ספחת או בהרת והיה בעור בשרו לנגע צרעת והובא אל אהרון או אל אחד מבניו הכהנים (יג, ב)

יש להבין הקשה הצדיק רבי מאיר יחיאל מגוסטינין מפני מה התורה מצווה על המצורע לבוא דווקא אל אהרון הכהן או אל אחד מבניו הכהנים כדי שהם יפסקו את דינו אם טהור או טמא?

אלא תירץ הרבי בטבעו של עולם, כאשר באים אל בעל לשון הרע ומוכיחים אותו על כך, הרי הוא ממחר להצטדק ולטעון כי הוא מספר לשון הרע מ"אהבת האמת" שבו...

כאשר רואה הוא את ראובן מדבר עה על שמעון, אין הוא יכול לסבול את הצביעות שבכך ומשום כך הוא ממחר לספר לשמעון את הנאמר ובשם אומר...

והנה המשיך הרבי במשנה מסכת אבות (פרק א' משנה י"ב) מצינו: הלל אומר: "הוי מתלמידי של אהרון אוהב שלום ורודף שלום", ופירשו באבות דרבי נתן, כיצד היה אהרון "אוהב שלום"?

כשהיה אהרון רואה שני בני אדם מתקוטטים זה עם זה היה הולך לכל אחד מהם שלא מדעת חברו ואומר לו: ראה חברך איך הוא מתחרט ומייסר את עצמו על שחטא לך... ברוב צערו ביקש ממני שאבוא אליך ואדבר על ליבך שתמחול לו...

לכן סיים רבי מאיר יחיאל מובא המצורע אל אהרון הכהן או אל אחד מבניו הכהנים כדי שייזכר שהנגעים באים על עוון לשון הרע ובמקרה זה לא תמיד יש לומר את האמת לאמיתה...

מקור: וקראת לשבת עונג